

Leviticus 27:1-34

spoke to Moses, saying: (2) יהוה (1)
 Speak to the Israelite people and
 say to them: When any party
 the יהוה explicitly vows to
 equivalent for a human being, (3)
 the following scale shall apply: If it
 is a male from twenty to sixty years
 of age, the equivalent is fifty
 shekels of silver by the sanctuary
 weight; (4) if it is a female, the
 equivalent is thirty shekels. (5) If
 the age is from five years to twenty
 years, the equivalent is twenty
 shekels for a male and ten shekels
 for a female. (6) If the age is from
 one month to five years, the
 equivalent for a male is five shekels
 of silver, and the equivalent for a
 female is three shekels of silver. (7)
 If the age is sixty years or over, the
 equivalent is fifteen shekels in the

ויקרא כ"ז:א'-ל"ד

(א) וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 (ב) דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אליהם איש כי יפלא נדר בערפך
 נפש ליהוה: (ג) והיה ערפך
 הזכר מבן עשרים שנה ועד
 בן-ששים שנה והיה ערפך
 חמשים שקל כסף בשקל הקדוש:
 (ד) ואם-נקבה הוא והיה ערפך
 שלשים שקל: (ה) ואם מבן-חמש
 שנים ועד בן-עשרים שנה והיה
 ערפך הזכר עשרים שקלים
 ולנקבה עשרת שקלים: (ו) ואם
 מבן-חדש ועד בן-חמש שנים
 והיה ערפך הזכר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערפך שלשת
 שקלים כסף: (ז) ואם מבן-ששים
 שנה ומעלה אם-זכר והיה ערפך

case of a male and ten shekels for a female. (8) But if one cannot afford the equivalent, that person shall be presented before the priest, and the priest shall make an assessment; the priest shall make the assessment according to what the vower can afford. (9) If [the vow concerns] any animal that may be brought as any such that יהוה, an offering to shall be holy. יהוה may be given to (10) One may not exchange or substitute another for it, either good for bad, or bad for good; if one does substitute one animal for another, the thing vowed and its substitute shall both be holy. (11) If [the vow concerns] any impure animal that may not be brought as the animal shall יהוה, an offering to be presented before the priest, (12) and the priest shall assess it. Whether high or low, whatever assessment is set by the priest shall stand; (13) and if one wishes to redeem it, one-fifth must be added

חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵה
שֶׁקֶלִים: (ח) וְאִם־מִן הוּא מֵעֶרְכָּךְ
וְהֶעֱמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיף אֹתוֹ
הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יַד הַנֹּדֵר
יַעֲרִיכֵנוּ הַכֹּהֵן: {ס} (ט)
וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמִּנְהַ
קָרְבָן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמִּנְהוּ
לַיהוָה יִהְיֶה־קֹדֶשׁ: (י) לֹא יִחַלִּיפֵנוּ
וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אֶו־רַע
בְּטוֹב וְאִם־הָרַר יִמִּיר בְּהֵמָה
בְּבֵהֵמָה וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתוֹ
יִהְיֶה־קֹדֶשׁ: (יא) וְאִם כָּל־בְּהֵמָה
טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמִּנְהַ
קָרְבָן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
לִפְנֵי הַכֹּהֵן: (יב) וְהֶעֱרִיף הַכֹּהֵן
אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע כְּעֶרְכָּךְ
הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: (יג) וְאִם־גְּאֹל
יִגְאֹלָנָה וַיִּסַּף חֲמִישָׁתוֹ עַל־עֶרְכָּךְ:
(יד) וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ
לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רַע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיף אֹתוֹ הַכֹּהֵן

to its assessment. (14) If any party the יהוה, consecrates a house to priest shall assess it. Whether high or low, as the priest assesses it, so it shall stand; (15) and if the one who has consecrated the house wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and then it shall be returned. (16) If any יהוה any party consecrates to land-holding, its assessment shall be in accordance with its seed requirement: fifty shekels of silver to a *homer* of barley seed. (17) If the land is consecrated as of the jubilee year, its assessment stands. (18) But if the land is consecrated after the jubilee, the priest shall compute the price according to the years that are left until the jubilee year, and its assessment shall be so reduced; (19) and if the one who consecrated the land wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and it shall be passed back. (20) But

בְּכֹן יָקוּם: (טו) וְאִם-הֵמְקֵדִישׁ יִגְאֹל
אֶת-בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמִישִׁית
כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: (טז)
וְאִם | מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִישׁ אִישׁ
לִיהוָה וְהָיָה עֶרְכָּךְ לְפִי זֶרְעוֹ זֶרַע
חֶמֶר שְׁעָרִים בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כֶּסֶף: (יז) אִם-מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדִישׁ
שְׂדֵהוּ כְּעֶרְכָּךְ יָקוּם: (יח)
וְאִם-אַחַר הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ
וְחָשַׁב-לוֹ הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי
הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
וְנִגְרַע מִעֶרְכָּךְ: (יט) וְאִם-גְּאֹל יִגְאֹל
אֶת-הַשְּׂדֵה הֵמְקֵדִישׁ אֹתוֹ וְיִסַּף
חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ עָלָיו וְקָם לוֹ:
(כ) וְאִם-לֹא יִגְאֹל אֶת-הַשְּׂדֵה
וְאִם-מָכַר אֶת-הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֵר
לֹא יִגְאֹל עוֹד: (כא) וְהָיָה הַשְּׂדֵה
בְּצֵאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לִיהוָה כְּשְׂדֵה
הַחֶרֶם לִכְהֵן תְּהִיָּה אֲחֻזָּתוֹ: (כב)
וְאִם אֶת-שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
מִשְׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִישׁ לִיהוָה: (כג)

if the one [who consecrated it] does not redeem the land, and the land is sold to another party, it shall no longer be redeemable: (21) when it is released in the jubilee, as יהוה the land shall be holy to land proscribed; it becomes the priest's holding. (22) If one land that was יהוה consecrates to purchased, which is not one's land-holding, (23) the priest shall compute the proportionate assessment up to the jubilee year, and the assessment shall be paid as of that day, a sacred donation to יהוה. In the jubilee year the (24) land shall revert to the one from whom it was bought, whose holding the land is. (25) All assessments shall be by the sanctuary weight, the shekel being twenty *gerahs*. (26) A firstling of animals, however, which—as a s, cannot be יהוה firstling—is consecrated by anybody; whether s. (27) But if it יהוה ox or sheep, it is

וְחָשַׁבְתָּ לָּו הַפְּהֵן אֶת מְכֻסָּת
הָעֵרְכָךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן
אֶת־הָעֵרְכָךְ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ
לַיהוָה: (כד) בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב
הַשָּׂדֶה לְאִשֶּׁר קָנָהּוּ מֵאִתּוֹ
לְאִשְׁרֵי־לָו אַחֲזַת הָאָרֶץ: (כה)
וְכָל־עֵרְכָךְ יִהְיֶה בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ
עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשִּׁקְלֵ: (כו)
אֲדָב־כָּזֹר אֲשֶׁר־יִבְכַּר לַיהוָה
בְּבִהְמָה לֹא־יִקְדֹּשׁ אִישׁ אֹתוֹ
אִם־שׁוֹר אִם־שֶׁה לַיהוָה הוּא: (כז)
וְאִם בְּבִהְמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָהּ
בְּעֵרְכָךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו
וְאִם־לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעֵרְכָךְ: (כח)
אֲדָב־כָּל־חֲרָם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ
לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לָו מֵאָדָם
וּבִהְמָה וּמִשָּׂדֶה אַחֲזַתוֹ לֹא יִמָּכַר
וְלֹא יִגָּאֵל כָּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים
הוּא לַיהוָה: (כט) כָּל־חֲרָם אֲשֶׁר
יִחְרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
יִמָּת: (ל) וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ

is of impure animals, it may be ransomed at its assessment, with one-fifth added; if it is not redeemed, it shall be sold at its assessment. (28) But of all that anyone owns, be it human or beast or land-holding, nothing that has may be יהוה been proscribed for sold or redeemed; every proscribed .יהוה thing is totally consecrated to No human being who has been (29) proscribed can be ransomed: that person shall be put to death. (30) All tithes from the land, whether seed from the ground or fruit from s; they are holy to יהוה the tree, are If any party wishes to (31) .יהוה redeem any tithes, one-fifth must be added to them. (32) All tithes of the herd or flock—of all that passes under the shepherd's staff, every .יהוה tenth one—shall be holy to One must not look out for (33) good as against bad, or make substitution for it. If one does make substitution for it, then it

מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ לַיהוָה
הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: (לא) וְאִם־גָּאֵל
יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף
עָלָיו: (לב) וְכָל־מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן
כָּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט
הָעֵשִׂיִי יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לַיהוָה: (לג)
לֹא יִבְקָר בֵּין־טוֹב לְרָע וְלֹא
יִמְרֹנּוּ וְאִם־הִמְרַיִם יִמְרֹנּוּ וְהָיָה־הוּא
וְתִמּוֹרְתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגְאֹל:
(לד) אֲלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי:

and its substitute shall both be
holy: it cannot be redeemed. (34)

These are the commandments that
gave Moses for the Israelite יהוה
.people on Mount Sinai